

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om afgift af og tilskud til apoteker for årene 1960 og 1961.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2457).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 116 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om lån til håndværk og mindre industri.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 863, fremsættelsen i tidenden sp. 2138).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Rasmussen: Det lovforslag, der her skal behandles, tager sigte på lån til håndværk og mindre industri.

Ved behandlingen af den lange række af lovforslag, som folketinget har beskæftiget sig med angående garantier og lån til erhvervslivet, har man fra de enkelte partiers side gjort forskellige principielle betragtninger gældende. Der er enkelte, der mener, at det ikke vil være rimeligt i det hele taget at give lån til erhvervslivet, hvorimod andre her i det høje folketing godt kunne tænke sig, at der blev givet erhvervslivet en slags garanti. Det kan så måske være lidt vanskeligt at sammenfatte opfattelserne, men jeg tror alligevel, at der i det hele og store er en stærk goodwill i retning af navnlig at hjælpe dem, hvem dette lovforslag omfatter.

Det er jo en kendsgerning, at hvad enten Danmark kommer ind i et større marked eller ikke, må hele vort erhvervsliv, vel navnlig vor industri og vort håndværksliv,

der skal gøre sig konkurrencedygtig, blive mere mobilt, således at det bliver i stand til at klare den forstærkede konkurrence, som vi ved vil komme udefra på næsten alle områder. Hele denne indstillingsproces er i så høj grad en nødvendighed, at også staten må træde hjælpende til. Af en række beretninger kan vi erfare, at især lande inden for fællesmarkedet — det gælder i høj grad Frankrig, det gælder Italien, det gælder også Tyskland — har begyndt en omfattende subsidiepolitik for deres erhvervsliv, og så må det også være nødvendigt, at staten støtter det danske erhvervsliv, måske navnlig håndværket og den mindre industri, som jo i høj grad kan komme ud i konkurrencevanskeligheder, når man udefra kan sende varer . . .

Formanden: Jeg henstiller, at samtalerne i salen føres mere sagte.

Hans Rasmussen: . . . når man udefra kan sende varer ind over vore grænser. Vi ved, at der på hjemmemarkedet, i det øjeblik vi træder ind i en større markedsdannelse, vil komme en stærk konkurrence.

Jeg tror imidlertid, det ville være heldigt, om man fra ministeriets side ville søge at koordinere støttevirksomheden, som jo efterhånden synes at tage et vist omfang, hvad enten det drejer sig om lån eller eksportkreditter, om garantier eller om andre hjælpeforanstaltninger — bl. a. hjælpeforanstaltninger over for landbruget. Det ville måske være rimeligt, om vi fandt frem til nogle former, der gav mere fodslag i den lovgivning, der på dette område gennemføres i det høje folketing.

Jeg peger i denne sammenhæng også på den administration, som foregår i forbindelse med disse lån. Vi ved jo, at man måske navnlig i vort land — det gælder ikke alene lovgivningen, men også mange andre områder — ynder det kinesiske æskesystem, men det er ikke ligefrem nødvendigt, at vi indretter en ny lovgivning efter det system. Det plejer nemlig at have til følge, at man nedsætter en masse forskellige udvalg, der hver for sig arbejder med tingene, og som måske ikke er i stand til at koordinere deres arbejde rigtigt, hvorved der igen pådrages staten store administrationsudgifter.